இணையத்தில் பதிவிறக்கம் செய்ய www.iaraindia.com
தமிழாய்வுச் சங்கமம் - பன்னாட்டு ஆய்விதழ்
ISSN: 2320-3412(P), 2349-1639(O)
Impact Factor: 3.458(CIF), 3.669(IRJIF)
பகுதி X, பதிப்பு 23, ஜனவரி – ஜீன் 2026
Formally UGC Approved Journal (64089), © Author

சங்க இலக்கியத்தில் மருத்துவம்

முனைவர் ப. மோகனசுந்தரி
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
கே.எஸ்.ஆர் கலை மற்றும் அறிவியல் மகளிர் கல்லூரி
திருச்செங்கோடு

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்க இலக்கியம் கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 3 ஆம் நூற்றாண்டு வரை பண்டைத் தமிழர் வாழ்வியலைப் பல கோணங்களில் சித்திரிக்கிறது. போர், வீரம், காதல், இயற்கை எனப் பல்வேறு பரிமாணங்களைப் பேசும் இப்பாடல்களில், நேரடியாக மருத்துவ நூல்களாக இல்லாவிட்டாலும், சங்க காலத் தமிழரின் உடல்நலம், நோய் குறித்த புரிதல், சிகிச்சை முறைகள், உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள், சுகாதாரம் பற்றிய குறிப்புகள் சிதறிக்கிடக்கின்றன. இக்கட்டுரை, சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும் இத்தகைய குறிப்புகளைத் தொகுத்து, சங்கத் தமிழரின் மருத்துவ அறிவின் அடிப்படைத் தன்மைகளை ஆராய்கிறது. குறிப்பாக, மூலிகைகளின் பயன்பாடு, காயம் மற்றும் நோய்களுக்கான பரிகாரங்கள், மனநலம் குறித்த பார்வையைக் காட்டும் காதல் மற்றும் பிற உணர்வு நிலைகள், உணவு மற்றும் சுற்றுப்புறத்தின் முக்கியத்துவம் ஆகியவை கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன. இக்குறிப்புகள், சங்க கால மருத்துவ அறிவு பெரும்பாலும் நடைமுறை சார்ந்ததாகவும், இயற்கையோடு இணைந்ததாகவும், அனுபவ அறிவின் அடிப்படையிலானதாகவும் இருந்ததைக் இக்கட்டுரை வழி அறிய முடிகிறது.

முன்னுரை

சங்க இலக்கியம் தமிழ்ப் பண்பாட்டு வரலாற்றின் பொற்காலமாகக் கருதப்படுகிறது. எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு ஆகிய தொகுப்புகளாகக் கிடைக்கும் சங்கப் பாடல்கள், அக்கால மக்களின் சமூக, பொருளாதார, அரசியல், பண்பாட்டு வாழ்வைப் பற்றிய விலைமதிப்பற்ற தகவல்களை அளிக்கின்றன. ஆயினும், இப்பாடல்கள் நேரடியாக ஏதேனும் ஒரு துறையின் விரிவான விளக்கவுரைகளாக எழுதப்படவில்லை. இவை கவிதை வடிவிலான வாழ்வியல் சித்திரங்கள். எனவே, சங்க கால மக்களின் மருத்துவ அறிவு குறித்த நேரடி மருத்துவ நூல்கள் கிடைக்கப் பெறாவிட்டாலும், இலக்கியங்களில் ஊடும்பாவுமாக வரும் குறிப்புகளின் மூலம் அக்கால மக்களின் உடல்நலம் குறித்த பார்வை, நோய் பற்றிய புரிதல், சிகிச்சை முறைகள் பற்றி அறிய முடிகிறது. இந்த ஆய்வு, சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் காணப்படும் மருத்துவ அறிவு தொடர்பான குறிப்புகளை அடையாளம் கண்டு, அவற்றின் மூலம் அக்கால மருத்துவப் புரிதலை ஆராய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. சங்கத் தமிழரின் மருத்துவ அறிவு என்பது தனித்த ஒரு துறையாக இருந்தது. அன்றாட வாழ்வியல் நடைமுறைகளின் ஒரு பகுதியாக மருத்துவம் இருந்தது என்பதை இக்கட்டுரை விளக்குகிறது.

சங்க இலக்கியத்தில் நோய் பற்றிய பார்வை

சங்க இலக்கியங்களில் நோய்களைப் பற்றிய நேரடிக் குறிப்புகள் அரிது என்றாலும், சில இடங்களில் உடல்நலக் குறைபாடுகள், காயங்கள் ஆகியவை குறிப்பிடப்படுகின்றன. நோய்கள் பெரும்பாலும் இயற்கையான காரணிகளால் வருபவையாகவோ, அல்லது சில சமயங்களில் தெய்வீகக் காரணிகளுடன் தொடர்புபடுத்தியோ பார்க்கப்பட்டிருக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக, போர்க்களக் காயங்கள், முதுமை காரணமாக வரும் தளர்ச்சி (புறநானூறு பல பாடல்களில்), பசி (பெரும்பாணாற்றுப்படை), காலநிலை மாற்றம் (மழை, வெயில்), மற்றும் சில அறியப்படாத உடல் உபாதைகள் ஆகியவை பற்றிய குறிப்புகளைக் காணலாம்.

குறிப்பாக, மனநலம் சார்ந்த "நோய்" பற்றிய புரிதல் சங்க இலக்கியத்தில் ஆழமாகப் பதிவாகியுள்ளது. காதல் நோய் (காமக்கலக்கம், மடலேறுதல்)

என்பது உடல் ரீதியான பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தும் ஒரு நிலையாகவே சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. தலைவன் அல்லது தலைவியைப் பிரிந்த பிரிவுத் துயரம், உடலை மெலிதாக்குவது, பசலையை ஏற்படுத்துவது போன்ற உடல் ரீதியான அறிகுறிகளை ஏற்படுத்துவதாகப் பல அகத்திணைப் பாடல்கள் கூறுகின்றன . இதனை குறுந்தொகை, நற்றிணை பாடல்கள் வழி அறிய முடிகிறது. இது மனநிலைக் கலக்கத்திற்கும் உடல்நலத்திற்கிடையேயான தொடர்பை அக்கால மக்கள் உணர்ந்திருந்ததைக் காட்டுகிறது .

சிகிச்சை முறைகளும் மூலிகைப் பயன்பாடும்

சங்க இலக்கியத்தில் குறிப்பிடப்படும் சிகிச்சை முறைகள் பெரும்பாலும் எளிமையானவையாகவும், இயற்கையைச் சார்ந்தவையாகவும் உள்ளன.

மூலிகைப் பயன்பாடு:

பல பாடல்களில் குறிப்பிட்ட தாவரங்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. சில தாவரங்களுக்கு மருத்துவப் பயன்கள் இருந்திருக்கலாம் என்ற அனுமானம் உண்டு. எடுத்துக்காட்டாக, வேம்பு கசப்புத் தன்மைக்காகவும், அதன் நிழலில் தங்கினால் புத்துணர்ச்சி கிடைக்கும் என்பது போன்ற குறிப்புகள் (ஐங்குறுநூறு) அதன் மருத்துவம் அல்லது சுகாதார முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தலாம். சில சங்கப் பாடல்களில், காயம்பட்ட இடத்திற்குப் பூசப்படும் பசை போன்ற பொருட்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இவை மூலிகைகளைக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட மருந்தாக இருக்கலாம் (புறநானூறு 201). நீர்நிலைகளைப் பற்றிய வருணனைகள், நீராடுவதன் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகின்றன, இது உடல் சுத்தத்துடன் தொடர்புடையது.

காயங்களுக்கான சிகிச்சை:

போர்க்களக் காயங்கள் பற்றிப் புறநானூற்றில் பல குறிப்புகள் உள்ளன. ஆயினும், விரிவான அறுவை சிகிச்சை முறைகள் பற்றித் தெளிவான குறிப்புகள் இல்லை. எளிய காயங்களுக்குச் சில வகையான மருந்துகள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். எலும்பு முறிவுகளைச் சரிசெய்வது போன்ற சில அடிப்படைச் சிகிச்சைகள் தெரிந்திருக்க வாய்ப்புண்டு. ஆனால், இலக்கியம்

இவற்றை விரிவாகப் பேசுவதில்லை; அவை பெரும்பாலும் காயத்தின் வீரம் சார்ந்த பார்வையிலேயே அமைந்துள்ளன.

தெய்வீகப் பரிகாரங்கள்:

சில நோய்கள் அல்லது துன்பங்கள் தெய்வீகச் சினத்தாலோ, ஆவியின் பாதிப்பாலோ வருகின்றன என்ற நம்பிக்கை இருந்திருக்கலாம். அதற்கான பரிகார முறைகளாக, வேலன் வெறியாட்டு போன்ற சடங்குகள் பற்றிய குறிப்புகளும் அகத்திணைப் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன. இருப்பினும், இது மருத்துவ அறிவின் பகுதியாக இல்லாமல், நம்பிக்கை சார்ந்த ஒன்றாகவே இருந்திருக்க வேண்டும்.

உணவு மற்றும் சுகாதாரத்தின் பங்கு

சங்க இலக்கியத்தில் உணவுப் பழக்க வழக்கங்கள், வேளாண்மை, வேட்டை, மீன்பிடித்தல் ஆகியவை விரிவாகப் பேசப்படுகின்றன. பல்வேறு வகையான உணவுகள், தானியங்கள், காய்கறிகள், பழங்கள், இறைச்சிகள் பற்றிக் குறிப்புகள் உள்ளன. நல்ல உணவு என்பது உடல்நலத்துக்கு அடிப்படை என்பதை அக்கால மக்கள் அறிந்திருந்தனர் என்பதை இவை உணர்த்துகின்றன. "பசிப்பிணி மருத்துவன்" என உணவைக் குறிப்பிட்டது (மணிமேகலை – சங்க மருவிய காலம்), உணவுக்கும் உடல் நலத்திற்கும் உள்ள தொடர்பைப் பிற்காலத்திலும் வலியுறுத்தியது.

சுற்றுப்புறச் சுகாதாரத்தைப் பற்றிய நேரடிக் குறிப்புகள் இல்லை என்றாலும், குடியிருப்புகள், நீர்நிலைகள் பற்றிய வருணனைகள் அக்கால வாழ்வியல் முறைகளைப் படம் பிடிக்கின்றன. நீராடுவது, தூய்மையான சூழலில் வாழ்வது போன்றவற்றை வாழ்வின் இயல்பான கூறுகளாகக் கருதியிருக்கலாம்.

மருத்துவம் செய்தவர்கள்

சங்க இலக்கியத்தில் நேரடியாக "மருத்துவர்" என்ற பட்டம் பெற்றவர்கள் பற்றிய தெளிவான குறிப்புகள் இல்லை. இருப்பினும், சிலப்பதிகார உரையில் "பாடினி கைவழி மருத்துவம்" என்ற குறிப்பு வருகிறது. இது பாடல்கள் பாடி மனநோய்களுக்குச் சிகிச்சை அளித்தல் அல்லது கைகளால் தொட்டு வருடி குணப்படுத்துதல் போன்ற முறைகள்

இருந்திருக்கலாம் என்பதைக் காட்டுகிறது (சிலப்பதிகாரம், கடலாடு காதை, நச்சினார்க்கினியர் உரை). அன்றாட நோய்களுக்குத் தேவையான அடிப்படை மருத்துவ அறிவு குடும்பங்களுக்குள்ளோ, அல்லது குறிப்பிட்ட மூலிகைகளைப் பற்றிய அறிவுடையவர்களிடமோ இருந்திருக்கலாம். இது ஒரு மரபுவழி மருத்துவமாக, வீட்டளவில் அல்லது சமூக மட்டத்திலேயை இருந்திருக்க வாய்ப்புகள் அதிகம் உள்ளன என்பதை காட்டுகிறது.

முடிவுரை

சங்க இலக்கியத்தில் மருத்துவ நூல் குறிப்புகளும் உள்ளன. சங்கக் காலத் தமிழரின் மருத்துவ அறிவு குறித்த ஒரு சித்திரத்தை நாம் பெற முடிகிறது. அவர்களின் மருத்துவ அறிவானது பெரும்பாலும் நடைமுறை சார்ந்ததாகவும், இயற்கையான மூலிகைகள் மற்றும் வழிமுறைகளைச் சார்ந்ததாகவும் இருந்திருக்கிறது. நோய்களை உடல், மனம் இரண்டும் சார்ந்தவையாகப் பார்த்த அணுகுமுறை (குறிப்பாகக் காதல் நோய்), உணவு மற்றும் சுகாதாரத்தின் முக்கியத்துவம் பற்றிய புரிதல் ஆகியவை கவனிக்கத்தக்கவையாக உள்ளன.

சங்கத் தமிழரின் மருத்துவப் புரிதல், பின்னாளில் சித்த மருத்துவம் போன்ற செழுமையான மருத்துவ மரபுகள் தோன்றியதற்கு ஒரு வலுவான அடித்தளமாக இருந்திருக்கலாம். சங்க இலக்கியக் குறிப்புகள், அக்கால மக்கள் தங்களின் உடல்நலத்தையும், அன்றாட வாழ்வியலையும் பிரிக்க முடியாத ஒன்றாகவே பார்த்தனர் என்பதைக் காட்டுகிறது. இந்த ஆய்வின் மூலம், சங்க இலக்கியத்தின் மருத்துவக் குறிப்புகள், அக்காலச் சமூகம் பற்றிய நமது புரிதலை ஆழப்படுத்த உதவுகின்றன.

சாண்றென் விளக்கம்

1. சோம இளவரசு - *சங்க காலத் தமிழர் வாழ்வியல்* , உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், 1995.
2. க.கண்ணன் - *சங்க இலக்கியத்தில் வாழ்வியல் சிந்தனைகள்*, நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், 2008.
3. குறுந்தொகை. உ.வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு.
4. நற்றிணை. பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர் உரை.

5. புறநானூறு. உ.வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு.
6. சங்க இலக்கியம் - எட்டுத்தொகை பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும்.
7. ந.சுப்பிரமணியன் - *சங்க காலத் தமிழகம்*, நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், 2004.
8. பாக்கியமேரி - தமிழ் இலக்கிய வரலாறு - நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் 2013.
9. கா.கோ. வேங்கட்ராமன் - தமிழ் இலக்கிய வரலாறு – பாரி நிலையம் 2024.